

การพัฒนาชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย สำหรับผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดลำปาง

The Development of Training Package on Classroom Management of Preschool for Childcare Takers in Child Development Centre, Lampang Province

อรัทัย เลออลงกรณ์¹

Orathai Lao-alongkorn¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียน ระดับปฐมวัย 2) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียน ระดับปฐมวัยของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หลังได้รับการฝึกอบรม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง จำนวน 28 คน จาก 11 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย ชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/83.88 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ผู้เข้าอบรมมีคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกอบรมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกอบรม 3) ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดฝึกอบรม การบริหารจัดการในชั้นเรียน ผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹ Faculty of Education, Lampang Rajabhat University

Abstract

The purposes of this research were 1) to find the efficiency of the development of training package on classroom management of preschool 2) to study the development after using training package on classroom management of preschool for childcare takers in child development Centre 3) to study the contentment after using training package on classroom management of preschool. The target group comprised of 28 childcare takers who were from 11 child development Centers under Khelang Nakorn Municipality in Lampang. The experimental instruments were the development of training package on classroom management of preschool for childcare takers. The data collection instruments were classroom management test and contentment test. The data obtained were analyzed for mean, percentage and standard deviation

The findings of this study were as follows: 1) the efficiency of training package was increased 80.00/83.88 which passed 80/80. 2) the scores of the target group after using training package were increased than the previous of using the training package. 3) the contentment of the target group were found at the good level

Keywords: Training package, classroom management, childcare takers, child development Centre

บทนำ

การศึกษาปฐมวัยเป็นการศึกษาเบื้องต้นที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการและการเจริญเติบโตของชีวิตในอนาคตของเด็ก เด็กจึงควรได้รับการส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดู และจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับวัย โดยเฉพาะการศึกษาที่จัดในรูปแบบอนุบาล ครูผู้สอนหรือผู้ดูแลเด็กต้องสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาการของเด็ก เด็กปฐมวัยจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่สมควรได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมทุกด้าน เพราะเด็กในวัยนี้มีพัฒนาการที่รวดเร็ว หากไม่ได้รับการเอาใจใส่เมื่อพ้นวัยนี้ไปแล้ว เด็กจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ด้วยความยากลำบากในบางอย่างอาจไม่สามารถเรียนรู้ได้อีกเลย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยจึงมีส่วน

สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูปฐมวัยซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการกระตุ้นความคิดของเด็กนอกจากนั้นชั้นเรียนปฐมวัยเป็นสภาพแวดล้อมในช่วงหนึ่งของชีวิตประจำวัน ที่เด็กมีหลากหลายพฤติกรรมจากบ้าน เข้ามาอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน เล่นและปฏิบัติภารกิจประจำวันด้วยกัน ในขณะที่เด็กบางคนปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมเช่นนี้ได้ง่าย เด็กบางคนกลับปรับตัวได้ยาก ทำให้เกิดปัญหาที่เพิ่มภาระให้กับครูปฐมวัยโดยใช้เวลาซึ่งควรจะทุ่มให้กับการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มาเป็นการดูแลช่วยเหลือ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก ความเป็น ครูผู้รู้การจัดการในชั้นเรียน จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ห้องเรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้ออำนวยการเรียนรู้ เด็กมี

ระเบียบวินัย โดยทั้งหมดนี้นำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางพัฒนาการและการเรียนรู้ที่พึงประสงค์และเต็มศักยภาพ การจัดการชั้นเรียน คือทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูกิจวางแผนปฏิบัติซึ่งทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่มีระบบและส่งเสริมการเรียนรู้ การวางแผนและการจัดการกิจวัตรประจำวันและกระบวนการทำงาน ระบบสำหรับการดูแลพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นและการจัดชั้นเรียนล้วนแต่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ (จีระพันธ์ พูลพัฒน์, 2548: 6)

ในการจัดการชั้นเรียน บทบาทของครูมีความสำคัญที่สุด ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ มีเทคนิควิธีการ มีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กทุกคน เพื่อช่วยพัฒนาเด็กได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของเขา ครูซึ่งเป็นผู้สอน ผู้จัดการ ผู้สร้างสรรคกิจกรรมและวิธีการต่างๆ เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่เหมาะสม ดังนั้นบทบาทของครูในชั้นเรียนประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ 2 ส่วน คือ การจัดการเรียนการสอนและการจัดการในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ส่วนการจัดการในชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพสูง สนับสนุนส่งเสริมให้เด็กเกิดความพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน หากครูมีวิธีการจัดการในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปราณี สาระจิตต์, 2537)

การพัฒนาเด็กปฐมวัยได้ประสบความสำเร็จ ครูจะต้องมีความสามารถในการจัดห้องเรียนและการจัดการชั้นเรียนสำหรับเด็ก เพราะการจัดการชั้นเรียนมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกมา เด็กจะเรียนรู้ได้ดีในสภาพแวดล้อมที่มีการจัดการไว้อย่างดีมีระบบ ระเบียบ สะอาดมีความปลอดภัยทั้งทางกาย และจิตใจ ครูอนุบาลต้องสวมบทบาทความเป็นผู้นำที่มีคุณภาพ ต้องมีระเบียบวินัย และต้อง

มีความสามารถในการรักษาภาวะที่ทำให้มีการเรียนรู้เกิดขึ้น ซึ่งหัวใจสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จก็คือวิธีการจัดการในชั้นเรียนที่เหมาะสมนั่นเอง ครูปฐมวัยผู้ขาดทักษะด้านการจัดการในชั้นเรียนไม่อาจประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับชั้นเรียนของเด็กวัยอนุบาลซึ่งเป็นวัยที่กำลังพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และทักษะที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกัน (จีระพันธ์ พูลพัฒน์และคณะ, 2553: 275-276)

การฝึกอบรมเป็นการให้การศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน มุ่งให้ผู้รับการอบรมเกิดความรู้และเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านความรู้เจตคติและการปฏิบัติ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันทีหลังการฝึกอบรม (เกษม จันทรแก้ว, 2536: 102) นอกจากนี้ การฝึกอบรมเป็นส่วนสำคัญ ที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้เสริมสร้างบุคลิกภาพ ภาวะการเป็นผู้นำทำให้เกิดประสิทธิภาพ และทักษะที่จำเป็นในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ด้วยความรวดเร็ว ประหยัดเวลา และต้นทุนค่าใช้จ่ายเป็นอันมาก (น้อยศิริโชติ, 2524: 6)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะผู้ผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาปฐมวัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยการพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่อง การจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัยสำหรับผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อพัฒนาผู้ดูแลเด็ก ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาปฐมวัยนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการชั้นเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย ของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หลังได้รับการฝึกอบรม

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียน ระดับปฐมวัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัยสูงขึ้นภายหลังจากการฝึกอบรม

3. ผู้ดูแลเด็กมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวน 130 คน

กลุ่มตัวอย่างคือผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง จำนวน 28 คน จาก 11 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดย การเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือการฝึกอบรมผู้ดูแลเด็กโดยใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียน ระดับปฐมวัย

2.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

2.2.1 ความรู้ความเข้าใจของผู้ดูแลเด็กจากการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจของผู้ที่อบรม โดยใช้ชุดอบรม เรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียน ระดับปฐมวัย

3. เนื้อหาที่จัดทำชุดฝึกอบรมได้มาจากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง และเนื้อหาที่ได้มาจากการบริหารจัดการเรื่อง การอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย

4. ระยะเวลาในการทดลอง ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปางจำนวน 28 คน จาก 11 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ชุดฝึกอบรม เรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย

2. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการในชั้นเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชั้นเรียน

1.2 นำข้อมูลมาจัดทำคู่มือการฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย

1.3 จัดทำชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย แผนการจัดกิจกรรมเอกสาร และสื่อประกอบการอบรม ประกอบด้วย

- 1) ชื่อเรื่อง เป็นส่วนที่ระบุชื่อเรื่อง
- 2) เวลา เป็นส่วนที่ระบุระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละเรื่อง
- 3) วัตถุประสงค์ เป็นส่วนที่ระบุเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เข้ารับการอบรมบรรลุผล
- 4) สารระสำคัญ เป็นส่วนที่ระบุรายละเอียดของสารสำคัญ
- 5) สื่อ เป็นส่วนที่ระบุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในแต่ละกิจกรรม
- 6) กระบวนการและเวลา เป็นส่วนที่ผู้วิจัยนำกระบวนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการฝึกอบรม

1.4 นำปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับแก้ให้ครอบคลุมเนื้อหาถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษา

1.5 ดำเนินการแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

1.6 นำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน จำนวน 6 คน และจำนวน 9 คน แล้วนำข้อมูลจากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อจัดทำชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย

1.7 ทดลองใช้ชุดฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม

2. การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ

2.1 ศึกษา เอกสารเกี่ยวกับการวัดผลประเมิน วิธีการสร้างแบบทดสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับ

ปฐมวัยแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับส่วนที่ต้องการวัด ได้แก่ สารสำคัญ ส่วนกิจกรรม การใช้ภาษาและตัวอักษร ความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมโดยภาพรวม โดยที่ผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด ต้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป สำหรับข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้วิจัยจะนำไปปรับแก้ให้มีความถูกต้องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้ คือ การใช้ภาษาต้องชัดเจนถูกต้องและโจทย์และตัวเลือกลวง ต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

2.4 คัดเลือกข้อสอบ ที่มีคำถามตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด ให้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบแบบสอบถามความพึงพอใจ ตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert scale)

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม เป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่าความพึงพอใจ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการสร้างความชัดเจน ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (contented validity) ความถูกต้องของข้อความ และความถูกต้องด้านภาษา ตรวจสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(ICO) ระหว่างข้อความกับความพึงพอใจที่ต้องการวัด

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นและผ่านการหาประสิทธิภาพตามลำดับแล้ว ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ไปจัดอบรมแก่ผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง จำนวน 28 คน จาก 11 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในโครงการอบรมเข้าปฏิบัติการเทคนิคและการบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย ซึ่งทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการในชั้นเรียน

2. หลังเสร็จสิ้นการทดลอง จึงนำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างทดสอบหลังเรียน (post-test)

3. นำคะแนนผลการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ทั้งก่อนอบรมและหลังอบรมมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม เรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย

ผลการวิจัย

1. การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย โดยผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) เท่ากับ 80.00 ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 83.87 นั่นคือได้ E_1/E_2 เท่ากับ $80.00/83.87$ ดังนั้นผลการทดสอบสรุปได้ว่าชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดลองใช้ชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน

จำนวนผู้เข้าอบรม	ประสิทธิภาพกระบวนการ (คะแนนระหว่างการฝึกอบรม)			ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (คะแนนหลังการฝึกอบรม)			E_1/E_2
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	
28	60	48.00	80.00	40	33.55	83.87	80.00/83.87

2. การเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจของผู้ดูแลเด็กที่เข้ารับการอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรม เรื่อง การบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย

พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังการฝึกอบรมแตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรมเท่ากับ 23.35

และคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมเท่ากับ 33.55 ได้รับการฝึกอบรมมีค่าสูงขึ้น ดังตารางที่ 2 จึงสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจของผู้ดูแลเด็ก หลัง

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจจากการใช้ชุดฝึกอบรม โดยการทำแบบทดสอบก่อนและหลัง การฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D
ก่อนฝึกอบรม	40	23.35	3.793
หลังฝึกอบรม	40	33.55	1.825

3. ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน พบว่าในภาพรวม ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ดูแลเด็ก มีความพึงพอใจ สามลำดับแรก คือผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้ไปพัฒนาต่อและสามารถถ่ายทอดหรือ

เผยแพร่ให้กับผู้ที่สนใจได้ ($\bar{X} = 4.78$) รองลงมา คือชุดฝึกอบรมช่วยให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.71$) และชุดฝึกอบรมมีการอธิบายเนื้อหาและตัวอย่างทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.61$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน จากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม	\bar{X}	S.D	แปลผล
1. ชุดฝึกอบรมช่วยให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ด้านการบริหาร จัดการชั้นเรียน	4.71	0.45	มากที่สุด
2. ชุดฝึกอบรมมีการจัดลำดับเนื้อหาและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง	4.35	0.54	มาก
3. ชุดฝึกอบรมมีการอธิบายเนื้อหาและตัวอย่างทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้	4.61	0.47	มากที่สุด
4. ชุดฝึกอบรมมีเนื้อหาครบถ้วนและเหมาะสมต่อการบริหารจัดการชั้นเรียน	4.57	0.56	มากที่สุด
5. ชุดฝึกอบรมช่วยให้ผู้เข้าอบรมเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.53	0.62	มากที่สุด
6. ชุดฝึกอบรมทำให้ผู้เข้าอบรมสามารถทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลา	4.53	0.56	มากที่สุด
7. ชุดฝึกอบรมทำให้ผู้เข้าอบรมพัฒนาวิธีการในการบริหารจัดการชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง	4.57	0.62	มากที่สุด
8. ชุดฝึกอบรมช่วยให้ผู้เข้าอบรมได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่	4.39	0.48	มาก
9. ผู้เข้าอบรมมีความกระตือรือร้นเพื่อเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรม	4.57	0.49	มากที่สุด
10. ผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้ไปพัฒนาต่อและสามารถถ่ายทอดหรือเผยแพร่ให้กับผู้ที่สนใจได้	4.78	0.41	มากที่สุด
รวม	4.56	0.52	มากที่สุด

ผลการวิจัย

1. ชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย มีประสิทธิภาพ 80.00/83.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผู้ดูแลเด็กที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัยสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม

3. ผู้ดูแลเด็กมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียน ระดับปฐมวัย สำหรับผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดลำปาง สามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ชุดฝึกอบรมเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.00/83.88 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 เป็นเพราะว่า ในขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนระดับเด็กปฐมวัย ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมทั้งในเรื่องของวัตถุประสงค์ สาระสำคัญ และเวลา อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ผู้วิจัยได้ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ชุดฝึกอบรมมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยนำชุดฝึกอบรมไปทดลองใช้ 3 ครั้ง กับผู้ดูแลเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน 6 คน และ 9 คน ดูความเหมาะสมก่อนนำไปใช้กับการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพจึงเชื่อได้ว่าชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของถวิล เนตรวงษ์ (2547: 93-95) พบว่าชุดฝึกอบรมครูที่ได้ผ่านขั้นตอนใน

การจัดทำอย่างมีระบบ มีวิธีการจัดทำและกิจกรรมที่เหมาะสมได้ผ่านการตรวจสอบประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง เช่นเดียวกับ คมสันต์ ชโนศวรรษ์ (2548:81) พบว่าชุดฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพจะต้องผ่านกระบวนการในการสร้างชุดฝึกอบรมอย่างมีหลักการผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องและมีการทดลองใช้ พร้อมกับการปรับปรุงก่อนสร้างเป็นชุดฝึกอบรมที่นำไปใช้ทั่วไปได้นอกจากนั้นเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ดูแลเด็กต้องใช้และปฏิบัติในการทำหน้าที่ในชั้นเรียน เช่น การเตรียมเด็กให้สงบ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การสร้างบรรยากาศทางอารมณ์และสังคม ซึ่งเป็นผลให้ผู้ดูแลเด็ก จดจำและเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าสิ่งใกล้เคียง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประเวศ ะสี (2544:10-12) ที่ว่า การจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนควรเป็นเรื่องใกล้ตัว เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นปัญหาและประยุกต์ผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย ของผู้ดูแลเด็กมีคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกอบรมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนฝึกอบรม ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจากชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้ดูแลเด็ก มีกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติจริง ซึ่งผลการประเมินมีความเห็นโดยรวมไปในแนวทางเดียวกันอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมกับการนำไปใช้มาก อีกทั้งชุดฝึกอบรมได้ผ่านการปรับแก้ให้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมพบว่า ชุดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จึงถือว่าชุดฝึกอบรมนี้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ดูแลเด็กมีความรู้ ความเข้าใจสูงขึ้นนอกจากนั้นแล้ว การเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมเป็นการเรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ปฏิบัติในการ

ดูแลเด็กประจำวัน ทั้งมีการเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้มีความผ่อนคลาย ทำให้ผู้ดูแลเด็กสามารถจดจำเนื้อหาได้ดี ผู้ดูแลเด็กมีบทบาทสำคัญในการทำกิจกรรม และได้รับประสบการณ์ตรงทำให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

3. ผู้ดูแลเด็กมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมเรื่อง การบริหารจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้พัฒนาชุดฝึกอบรมให้ผู้อบรมได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ มีกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจ อีกทั้งชุดฝึกอบรมมีกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้ผู้ดูแลเด็กสนุกสนาน เพราะรู้สึกว่าได้มานั่งอบรม แต่มาทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กไม่เกิดความเครียด และเป็นทางเลือกหนึ่งของการฝึกอบรมที่แตกต่างจากการฝึกอบรมที่เน้นการฟังจากวิทยากรแต่เพียงอย่างเดียว ส่งผลให้ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรม

เอกสารอ้างอิง

- เกษม จันทร์แก้ว. (2536). *สิ่งแวดล้อมศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรสยามการพิมพ์.
- คมสันต์ ชโนศวรรษ์. (2548). *การสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม เรื่อง การจัดทำองค์ประกอบพื้นฐานด้านมัลติมีเดียเพื่อการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- จีระพันธ์ พูลพัฒน์. (2548). *ความเข้าใจสำคัญเพื่อการทำงานกับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- จีระพันธ์ พูลพัฒน์และคณะ. (2554). *ชุดฝึกอบรมครูปฐมวัย. โครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2544). *บรรยากาศในชั้นเรียนและการจูงใจนักเรียน*. *วารสารวิชาการ*. 4(4): 43.
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ชุติมน ศรีแก้ว. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนทำการฝึกอบรม ผู้ดำเนินการฝึกอบรมควรศึกษารายละเอียดต่างๆ ในชุดฝึกอบรม เพื่อจะได้ให้คำแนะนำได้อย่างถูกต้อง
2. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้นำเสนอประสบการณ์เดิม เพื่อนำสู่การเรียนรู้ใหม่ให้มากที่สุด
3. สามารถนำชุดฝึกอบรม เรื่องการบริหารจัดการในชั้นเรียนระดับปฐมวัย ไปปรับใช้ในการเรียนการสอนนักศึกษาที่เกี่ยวกับการดูแลเด็กปฐมวัยได้
4. ในการทำวิจัยในครั้งต่อไปควรสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรม เนื้อหาที่จำเป็นสำหรับผู้ดูแลเด็กในด้านอื่นๆ เช่น การสร้างวินัยในชั้นเรียน การพัฒนา EQ เป็นต้น

- ถวิล เนตรวงษ์. (2547). การพัฒนาชุดฝึกอบรมครูการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (สาระที่2) ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4. ปรินญาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เทือน ทองแก้ว. (2538). การวางแผนการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในห้องเรียนยุคใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- น้อย ศิริโชติ. (2524). เทคนิคการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ประมวล โหระสิงห์. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนปกติ: ศึกษาเฉพาะกรณี นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทุ่งฝน อำเภอทุ่งฝน จังหวัดอุดรธานี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ประเวศ วะสี. (2542). วิสัยทัศน์ของกระบวนการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วิชาการ*, 2(1), หน้า 8-11.
- ปราณี สาระจิตต์. (2537). การจัดการในชั้นเรียนสำหรับครูอนุบาล. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา)*. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ลัดดา เขียมจู่ไร. (2546). ความต้องการการนิเทศภายในของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3 กลุ่มที่ 1 บางกอกน้อย. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วิจิตร ศรีส้าน. (2542). วิเคราะห์การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.